

ZAČÁTKY A POČÁTKY NAŠÍ ŠKOLY “DUKLY”

Sepsáno dle Kroniky 1: kronika z roku 1975 - dopisování na základě skromného archivního materiálu, vzpomínek a pamětí (byli, slyšeli).

V Českých Budějovicích od roku 1868 působilo české gymnasium, ale česká odborná škola citelně chyběla. Vedení města odmítalo její zřízení s tím, že českého obyvatelstva je málo a škola by neměla dostatek žáků.

2. května 1899 byla vydána „Zpráva komise živnostenské“ o obsahu 131 petíc jihočeských obcí a společenstev žádajících založení české státní průmyslové školy v Č. Budějovicích. Zpráva byla poslána zasedání sněmu Království českého. Zpráva obsahovala informace o počtu obyvatel v Č. Budějovicích: v roce 1890 28 491 obyvatel / z toho 16 585 Čechů, v roce 1899 už bylo 32 000 obyvatel / z toho 2/3 byli Češi. Povětšinou české obyvatelstvo tedy má nárok na vzdělávání svých dětí v mateřském jazyce.

Obchodní a živnostenská komora provedla také sčítání živností v jednotlivých soudních okresech, kde také převládaly české živnosti i okresy. Ze všech zjištěných faktů se pak dokládalo, že Č. Budějovice potřebují založit českou státní průmyslovou školu a mají na to právo. Navíc *Obchodní a živnostenská komora* prohlašuje, že je připravena náklady stavby financovat ze svých prostředků. „Vídeň“ nejprve původní žádost zamítla, avšak nakonec nebylo vyhnutí a stavba dostala povolení. **2. října 1910** byla slavnostně zahájena výuka v budově nynější Střední průmyslové školy stavební v Resslově ulici, budova byla zcela nová, ulice se tehdy jmenovala Beerova. Prvním ředitelem byl jmenován **Ing. Jan Kubeš**.

Škola měla tuto organizaci:

1. škola pro stavební řemeslo (pro zedníky a tesaře),
2. odborná trojtřídní škola pokračovací pro táž řemesla, ale v nejširším slova smyslu.

Škola prvního typu probíhala ve třech zimních pětíměsíčních kursech. Škola druhého typu vzdělávala stavební a umělecké zámečníky, klempíře a instalatéry.

Důležité je, že škola vznikla zásluhou *Obchodní a průmyslové komory*, ne obce. Otevření c. k. české průmyslové školy v Českých Budějovicích vyvolalo u německého vedené radnice rozhodnutí zřídit školu podobného typu, ale s německou výukou. Město postavilo novou budovu, v níž byla v roce 1913¹ zahájena výuka. Budova měla 6 tříd, 8 dílenských místností a 10 pomocných místností. Celý prostor měl ústřední vytápění, které zajišťoval z místa kotelny školník. Její zřízení bylo zdůvodněno potřebami místního kovorobného průmyslu a živnostníků a současně chápáno jako kompenzace za českou školu (jak se tehdy z politických poměrů často dělo). Tak se stalo, že na místě, kde původně tekla Mlýnská stoka, byly bažiny a rostlo olšové proutí, vyrostla nová školní budova. Z důvodu menšinového německého obyvatelstva musela škola hledat své žáky v celém jihočeském regionu i v oblasti Horního Rakouska.

Škola měla oficiální název K. K. Fachschule für Metallbearbeitung (Spenglerei und Instalacion) /= C. K. odborná škola pro zpracování kovů (klempíři a instalatéri)/. Slavnostního zahájení výuky se účastnil starosta **Josef Taschek** (německý sociální demokrat) a **dr. Augustin Zátka** (český zástupce). Pamětní deska z tohoto aktu je ztracena. Prvním ředitelem byl **Ing. Karl Bubak** a na škole působilo 6-8 interních učitelů.

Německá odborná škola se více orientovala na černé řemeslo (strojírenský obor). Tato německá škola byla předchůdkyní naší současné školy (SPŠ SE). Škola byla sedmiměsíční, vyučovalo se v neděli od 8 do 12 hodin a ve všední dny od 13:30 do 19 hodin. Návštěva byla povinná pro všechny učně, kteří bydleli, nebo se učili v obvodu tří kilometrů od sídla školy.

Škola byla organizována jako tříletá odborná škola kovorobná za účelem odborného vzdělání žáků (po ukončené povinné školní docházce) v řemesle klempířském a instalatérském. Od r. 1916 mohli absolventi pokračovat ve čtvrtém ročníku oboru elektroinstalatérského. Počet žáků ve třídě byl tehdy 20-25 žáků.

¹ (dopsáno tužkou – pozn. přepisování)

Během 1. světové války odešli mnozí učitelé i žáci na frontu, výuka byla proto výrazně omezena. Po první světové válce přišla řada změn spojená se vznikem nové Československé republiky. Odešel ředitel **Ing. Bubak** a na jeho místo nastoupil člen pedagogického sboru **Ing. Anton Turba**. Roku 1920 byla škola přejmenována na Deutsche Staatsfachschule für Installateure /-Německá státní odborná škola pro instalatéry- byla dvouletá. Po 1. světové válce bylo prioritní české školství, německá škola byla omezena regionem jižních Čech (bez žáků z Rakouska), došlo k úpadku německé průmyslové školy (ve třídě jen 7, resp. 3 žáci), proto se ve školním roce 1920/1921 rozhodlo, aby k německé mistrovské škole instalatérské bylo přiřazeno také české oddělení "z Resslerky" s tím, že škola bude řízena ředitelem Státní průmyslové školy v Resslerově ulici, **Ing. Janem Kubešem**.